

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 608

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 august 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.083 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2–3
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
16. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente	4–7
17. — Ordonanță privind controlul calității în securitatea aviației civile	7–11
19. — Ordonanță pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil	11
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
82. — Decizie privind revocarea domnului Nagy Iosif din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.....	12
83. — Decizie privind numirea domnului Abos Gabriel în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.....	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.104. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 405/2010 privind constituirea și funcționarea Comisiei de analiză tehnică la nivel central	13
2.441. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea Procedurii de selecție a avocaților din România sau din străinătate, specializați în litigii internaționale în legătură cu contractele finanțate din fonduri externe gestionate de către Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, în vederea încheierii și derulării acordului-cadru pentru asigurarea de asistență și reprezentare juridică a Ministerului Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE în fața Curții de Arbitraj Internațional a Camerei Internaționale de Comerț, a Comisiei de Adjudecare a Disputelor și în faza de mediere/conciliere pe lângă Comisia Europeană, precum și în alte litigii izvorâte din contractele finanțate din fonduri externe gestionate de către Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.003/2011	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.083**

din 14 iulie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 26.807/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 26.807/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta-pârâtă Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților într-o cauză având ca obiect o obligație de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece termenul de 30 de zile în care trebuie executată hotărârea judecătorească curge de la rămânerea irevocabilă a acesteia. Or, în cazurile în care hotărârea instanței de recurs nu se comunică, pentru că din motive obiective partea în culpă nu se prezintă la proces, nu se poate respecta acest termen. Dacă în cazul apelului și al soluționării cauzei pe fond, hotărârile se comunică pentru a se putea exercita căile de atac, prin necomunicarea hotărârii instanței de recurs, părțile, dacă nu s-au putut prezenta la proces, se găsesc într-o situație defavorabilă față de părțile aflate în procedura de judecată pe fond și apel, putând astfel ieși din termenul legal de exercitare a contestației în anulare sau de revizuire a hotărârilor. Această situație contravine art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede interzicerea oricărei forme de discriminare, enumerând extensiv, iar nu limitativ, cele mai frecvente forme de discriminare.

De asemenea, arată că există o contradicție între art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și art. 21 alin. (2) din aceeași lege, care prevede că revizuirea unei hotărâri rămase definitive

și irevocabile se introduce în 15 zile de la comunicare. Menționează că nu au fost citați, încălcându-se astfel dreptul la apărare.

Coroborând aceste prevederi cu cele ale art. 148 din Constituție, consideră că textul de lege criticat trebuie corijat în același mod ca art. 25 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, ce prevedea exercitarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii instanței de executare în termen de 5 zile de la pronunțare, text rectificat conform exigențelor europene, în termen de 5 zile de la comunicare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, pe de-o parte, invocarea art. 31 din Constituție în raport cu argumentele prezentate de autorul excepției nu este suficientă pentru a conchide incompatibilitatea textului de lege criticat cu această normă constituțională, iar, pe de altă parte, nu se poate reține încălcarea principiului egalității în fața legii prin modalitatea de reglementare a instituției executării hotărârilor pronunțate de instanțele de contencios administrativ.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, obligarea autorității publice pârâte de a încheia, înlocui sau a modifica actul administrativ nelegal, de a elibera un alt înscris sau de a efectua anumite operațiuni administrative reprezintă modalități de recunoaștere și realizare a dreptului reclamantului. Este de observat că, în sistemul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, recursul este reglementat ca o cale ordinară de atac, ce devolvează atât în fapt, cât și în drept; spre deosebire de procedura civilă, în materia contenciosului administrativ, recursul are invariabil un efect suspensiv de executare, încheind ciclul ordinar al judecății cauzei.

Soluția aducerii la îndeplinire a obligațiilor stabilite prin hotărârea judecătorească — titlu executoriu, necondiționat de comunicarea de către instanța de recurs, din oficiu, a deciziei pronunțate în soluționarea căii de atac, este în concordanță cu art. 21 alin. (3) din Constituție, fiind justificată atât prin calitatea pârâtului, o autoritate publică, cât și prin necesitatea recunoașterii și realizării dreptului persoanei fizice sau juridice vătămate printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, în urma finalizării ciclului ordinar al judecății cauzei.

De asemenea, consideră că nu poate fi reținută încălcarea art. 31 alin. (2) din Constituție, ce consacră dreptul persoanei la informație, câtă vreme accesul la informațiile judiciare cuprinse în dosar, inclusiv la soluția dată în recurs de instanța de control judiciar, este neîngrădit pentru autoritatea publică parte dintr-un litigiu de contencios administrativ, ca de altfel pentru orice persoană fizică sau juridică parte într-o procedură judiciară.

Totodată, consideră că textul de lege criticat nu conține nicio prevedere de natură să aducă atingere principiilor constituționale care guvernează înfăptuirea justiției, prevăzute la art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, judecarea proceselor în materie fiind dată în competența aceluiași instanțe, potrivit

acelorași reguli procedurale, părțile din aceste litigii având recunoscute aceleași drepturi procesuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. I pct. 33 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

În prezent, textul de lege criticat are următoarea redactare:

Art. 24 „Obligația executării”

„(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 31 alin. (2) conform cărora „Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal” și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 920 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că procedura contenciosului administrativ are un caracter special, fiind derogatorie de la regulile procedural civile, și dă expresie prevederilor art. 52 din Legea fundamentală, oferind cadrul constituțional al protejării

cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice. În acest context, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit în sarcina autorităților publice anumite obligații de „a face” trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, potrivit art. 18 alin. (6) din lege, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a acesteia.

Curtea a mai constatat că textele de lege ce formează obiect al excepției nu aduc atingere nici principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nici dreptului la apărare, garantat la nivel constituțional. În acest sens, Curtea reține că autoritățile publice, deci și companiile naționale, așa cum este cazul de față, pot fi întotdeauna reprezentate, în procesele în care sunt parte, fie de către un consilier juridic, care are obligația de serviciu de a depune toate diligențele posibile pentru apărarea intereselor instituției, fie de un avocat angajat în baza unui contract de asistență juridică și reprezentare, fie chiar de un salariat al acestora, anume desemnat în baza unei procuri speciale de reprezentare în justiție. Așadar, prin intermediul unui astfel de reprezentant, autoritatea publică are posibilitatea pleneră de a-și exercita toate prerogativele dreptului la apărare. În plus, nimic nu îl împiedică pe acesta să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță în recurs, astfel încât autoritatea publică să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești. Pentru considerente similare, nu poate fi reținută nici susținerea autorului excepției potrivit căreia conducătorului autorității publice i se nesocotește dreptul la apărare, întrucât nu a avut calitate procesuală în litigiul dedus judecării, interesele acestuia putând fi apărate cu succes de același reprezentant, consilier juridic sau avocat. De altfel, amenzile cominatorii stabilite la art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii. Legiuitorul a considerat necesar să instituie un astfel de mijloc de constrângere, pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 26.807/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 5 decembrie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) urmărirea comportării în exploatare și identificarea construcțiilor din proprietate sau din administrare care fac obiectul prezentei ordonanțe;”

2. La articolul 2, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru construcțiile de interes și utilitate publică aflate în patrimoniul instituțiilor publice, astfel cum sunt definite în Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și Legea 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și care aparțin proprietății publice/private a statului/unităților administrativ-teritoriale, ori, după caz, proprietății private a acestor instituții, conducătorii instituțiilor publice vor acționa, cu prioritate, pentru:

a) identificarea construcțiilor din proprietate sau administrare realizate înainte de intrarea în vigoare a Normativului de proiectare antisismică P100-78 și care sunt amplasate în localități pentru care valoarea de vârf a accelerației terenului pentru proiectare la cutremur a_g , potrivit hărții de zonare a teritoriului României din Codul de proiectare seismică P100-1, aprobat potrivit legii, este mai mare sau egală cu 0,16 g;

b) expertizarea tehnică obligatorie a construcțiilor prevăzute la lit. a);

c) înștiințarea autorităților publice locale, precum și a comitetelor județene, respectiv al municipiului București pentru situații de urgență cu privire la construcțiile identificate conform lit. a), expertizate tehnic și încadrate în clasa I de risc seismic prin raport de expertiză tehnică.

(12) Prevederile alin. (11) se aplică în mod corespunzător și de către ceilalți proprietari sau administratori ai construcțiilor definite ca fiind de interes sau de utilitate publică în sensul prezentei ordonanțe.”

3. La articolul 2, alineatul (3) și partea dispozitivă a alineatului (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În sensul prezentei ordonanțe, sintagmele de mai jos au următoarele semnificații:

a) *spații publice cu altă destinație decât cea de locuință* — spațiile realizate în scopul desfășurării de activități care implică aglomerări de persoane, precum: săli de spectacol, de expoziții, de lectură, spații pentru comerț, structuri turistice de cazare și alimentație publică și prestări de servicii, asistență socială și medicală, administrație publică și altele asemenea, indiferent dacă aceste spații sunt rezultatul concepției inițiale a construcției ori, după caz, al unor amenajări ulterioare;

b) *construcții de interes și utilitate publică* — construcții existente, care cuprind spații în care se desfășoară activități în

domenii de interes public general și/sau comunitar și social și care implică prezența publicului temporar sau permanent în aria totală expusă.

(4) Pentru construcțiile expertizate tehnic și încadrate în clasa I de risc seismic prin raport de expertiză tehnică, proprietarii construcțiilor, persoane fizice sau juridice, asociațiile de proprietari, persoanele juridice care au în administrare construcții, precum și conducătorii instituțiilor publice și deținătorii cu orice titlu de construcții de interes și utilitate publică vor proceda, în realizarea obligațiilor care le revin conform legii civile și calității în construcții, la:”

4. La articolul 2, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Proprietarii/Administratorii construcțiilor prevăzuți la alin. (1) răspund în condițiile legii, material, contravențional și civil, după caz, pentru nerealizarea măsurilor de intervenție dispuse prin prezenta ordonanță.”

5. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Măsurile de intervenție pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente se stabilesc și se realizează cu asigurarea și menținerea, pe întreaga durată de existență a acestora, a cerințelor esențiale de calitate impuse prin Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, precum și cu respectarea prevederilor tehnice cuprinse în Codul de proiectare seismică P100—1 și în celelalte reglementări tehnice din domeniu.

(2) Măsurile de intervenție se fundamentează în raportul de expertiză tehnică în funcție de riscul seismic al construcției existente, costul și durata estimate ale lucrărilor de intervenție și durata estimată de exploatare ulterioară a construcției reabilitate. Prin soluția tehnică de intervenție, astfel cum rezultă din concluziile raportului de expertiză tehnică, se stabilesc, după caz:

a) proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție în scopul creșterii nivelului de siguranță la acțiuni seismice a construcției existente;

b) desființarea — ca soluție tehnică de intervenție, realizabilă în condițiile legii — a construcției existente, ca alternativă la soluția de intervenție prevăzută la lit. a).

(3) Măsurile de intervenție trebuie să asigure un echilibru al performanțelor, costurilor și termenelor, în scopul realizării unei calități care să satisfacă cerințele utilizatorilor și să respecte reglementările tehnice aplicabile, în vigoare la data contractării proiectării, respectiv la data contractării execuției lucrărilor de intervenție.

(4) Soluția de intervenție prevăzută la alin. (2) lit. a) cuprinde, după caz, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru:

a) consolidarea sistemului structural sau a elementelor structurale în ansamblu;

b) repararea elementelor nestructurale;

c) demolarea parțială a unor elemente structurale/nestructurale, cu/fără modificarea configurației și/sau a funcțiunii existente a construcției;

d) introducerea unor elemente structurale/nestructurale suplimentare;

e) introducerea de dispozitive antiseismice pentru reducerea răspunsului seismic al construcției existente.

(5) Lucrările de intervenție prevăzute la alin. (4) pot include, după caz, și alte categorii de lucrări, exclusiv în zonele de intervenție, respectiv hidroizolații, termoizolații, repararea/înlocuirea instalațiilor/echipamentelor aferente construcției, demontări/montări, debransări/branșări, finisaje la interior/exterior, după caz, îmbunătățirea terenului de fundare, precum și alte lucrări strict necesare pentru asigurarea funcționalității construcției reabilitate.

(6) Soluția de intervenție pentru construcțiile nominalizate în Lista monumentelor istorice, pentru construcțiile existente în zonele de protecție a monumentelor istorice, precum și pentru construcțiile din zonele construite protejate, definite potrivit legii, va respecta avizul conform emis de către Ministerul Culturii și Patrimoniului Național sau, după caz, de către serviciile publice deconcentrate ale acestuia, în condițiile Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.”

6. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, în calitatea sa de autoritate de reglementare în domeniul construcțiilor, va acționa, la solicitarea factorilor interesați, pentru:

a) avizarea din punct de vedere tehnic a soluțiilor de intervenție pentru construcțiile încadrate, conform Codului de proiectare seismică P100-1, în clasa I de importanță, a căror funcționalitate, în timpul cutremurului și imediat după cutremur, trebuie să fie asigurată integral;

b) avizarea din punct de vedere tehnic a soluțiilor de intervenție pentru construcțiile existente cu destinația de locuință, încadrate în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public, nominalizate în programele anuale de acțiuni, aprobate prin hotărâre a Guvernului, potrivit legii.”

7. La articolul 4, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(11) În aplicarea prevederilor alin. (1), se organizează pe lângă Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului Comisia Națională pentru Reducerea Riscului Seismic al Construcțiilor, denumită în continuare *Comisia Națională*, organism tehnic de specialitate, fără personalitate juridică, cu rol consultativ, de analiză și de avizare prealabilă.

(12) Comisia Națională este formată din experți tehnici și specialiști din domeniul construcțiilor, instalațiilor pentru construcții și arhitecturii, desemnați dintre specialiștii propuși de către instituții de învățământ superior și de cercetare-dezvoltare, asociații profesionale și patronale reprezentative, autorități ale administrației publice cu responsabilități în domeniu.

(13) Regulamentul de organizare și funcționare, structura și componența nominală a Comisiei Naționale se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului.”

8. La articolul 4 alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e) cu următorul cuprins:

„e) notarea în partea a III-a a cărții funciare a imobilului a obligațiilor stabilite prin notificările/renotificările proprietarilor/asociațiilor de proprietari, prevăzute la lit. c) și, respectiv, la alin. (3) lit. c) teza a doua, precum și, după caz, a deciziei de intervenție aprobate prin dispoziție de primar, prevăzută la lit. d).”

9. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a), autoritățile administrației publice locale pot hotărî, în condițiile legii, finanțarea de la bugetele locale, în limita fondurilor alocate anual cu această destinație, pentru expertizarea tehnică a locuințelor proprietate privată a persoanelor fizice.”

10. La articolul 7, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Clădirile menționate la alin. (1) prezintă pericol public în situațiile în care, după caz, întrunesc cel puțin două dintre următoarele criterii:

a) cuprind spații publice cu altă destinație decât aceea de locuință, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (3) lit. a), având suprafața utilă totală de peste 50 m², ocupate temporar/permanent;

b) prezintă un regim de înălțime cu peste P+3 etaje și minimum 10 apartamente;

c) sunt amplasate în localități pentru care valoarea de vârf a accelerației terenului pentru proiectare la cutremur a_g , potrivit hărții de zonare a teritoriului României din Codul de proiectare seismică P100-1, este mai mare sau egală cu 0,16 g.

(3) Programele anuale se elaborează de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, în baza propunerilor fundamentate de Consiliul General al Municipiului București și de consiliile județene și avizate de comitetele județene, respectiv al municipiului București pentru situații de urgență și de Comisia Națională, și se aprobă, respectiv se actualizează ori de câte ori este necesar, prin hotărâre a Guvernului, în limita prevederilor bugetare anuale aprobate cu această destinație.”

11. La articolul (8), după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. e), autoritățile administrației publice locale pot hotărî, în condițiile legii, finanțarea de la bugetele locale, în limita fondurilor alocate anual cu această destinație, pentru proiectarea și execuția lucrărilor de consolidare la spațiile cu altă destinație decât cea de locuință, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (3) lit. a), proprietatea persoanelor fizice, situate în clădirile incluse în programele anuale.”

12. La articolul 9, alineatul (1) formula introductivă și literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Proprietarii locuințelor și spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (3) lit. a), persoane fizice, din clădirile incluse în programele anuale vor acționa potrivit prevederilor art. 2 alin. (4) și vor beneficia de finanțare din transferuri de la bugetul de stat și bugetul local pentru proiectarea și execuția lucrărilor de consolidare, în următoarele condiții:

b) notarea dreptului de creanță, în partea a III-a a cărții funciare a imobilelor incluse în programele anuale, în baza contractelor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. h), cu menționarea cuantumului sumelor ce urmează a fi restituite de către fiecare proprietar, pentru executarea lucrărilor de consolidare, în condițiile prezentei ordonanțe;

c) restituirea, la terminarea lucrărilor de consolidare, a sumelor alocate din transferuri de la bugetul de stat și bugetul local pentru execuția lucrărilor de consolidare, în rate lunare egale fără dobândă, cu o durată de rambursare de până la 25 de ani de la data recepției terminării lucrărilor de consolidare; în cazul întârzierii la plată a ratelor cu mai mult de 30 de zile se calculează majorări de întârziere la ratele scadente, aplicându-se cota de majorare, stabilită în condițiile legii, pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.”

13. La articolul 9, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Radierea notării dreptului de creanță prevăzut la alin. (1) lit. b) se face numai cu dovada privind achitarea integrală a cheltuielilor efectuate din transferuri de la bugetul de stat și, după caz, de la bugetul local pentru execuția lucrărilor de consolidare.

(4) Instițuirea și radierea mențiunilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (4) lit. e) sunt scutite de plata taxei de timbru sau orice alte tarife.”

14. La articolul 11 alineatul (1), literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) notarea dreptului de creanță în partea a III-a a cărții funciare a imobilelor incluse în programele anuale, în baza contractelor prevăzute la lit. h), cu menționarea cuantumului sumelor ce urmează a fi restituite de către fiecare proprietar, pentru executarea lucrărilor de intervenție, în condițiile prezentei ordonanțe;

.....
e) verificarea și decontarea documentației de proiectare, precum și a situațiilor de lucrări executate, conform soluției de intervenție din documentația aprobată;”

15. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contractul și procesul-verbal prevăzute la alin. (1) lit. h) și i) au valoare de înscris autentic și constituie titluri executorii. În temeiul acestora, în cartea funciară se va nota atât dreptul de creanță, cât și interdicția de înstrăinare a construcției înainte de rambursarea integrală a ratelor neachitate în condițiile prevăzute la art. 12.”

16. La articolul 11, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru imobilele care nu sunt înscrise în cartea funciară, notarea dreptului de creanță este condiționată de efectuarea operațiunilor de primă înscriere în evidențele de cadastru și publicitate imobiliară, în baza titlului de proprietate și a documentației cadastrale, în conformitate cu prevederile Legii cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

17. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Sumele încasate din ratele lunare, precum și cele aferente ratelor rămase de achitat și actualizate la data înstrăinării se virează în contul de venituri al bugetului local al unității administrativ-teritoriale, deschis la Trezoreria Statului, pentru finanțarea în continuare a acțiunilor privind reducerea riscului seismic al construcțiilor existente cu destinația de locuință.”

18. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Dreptul de creanță constituit în favoarea autorităților administrației publice locale în condițiile art. 11 pentru locuințele proprietate privată a persoanelor fizice din clădirile de locuit încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public, dobândite în condițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 42 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, incluse în programele anuale și la care se finanțează, din transferuri de la bugetul de stat, proiectarea și execuția lucrărilor de consolidare, se va nota în partea a III-a a cărților funciare ale imobilelor odată cu dobândirea dreptului de proprietate.”

19. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Proprietarii beneficiază, prin exceptarea de la prevederile legale, de scutirea de taxa privind eliberarea

autorizației de construire pentru execuția lucrărilor de intervenție a construcțiilor cu destinația de locuință din proprietate, precum și de taxa privind timbrul arhitecturii.”

20. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Autoritățile administrației publice locale sunt scutite de orice taxe de timbru, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile și acțiunile adresate justiției în temeiul prevederilor prezentei ordonanțe, pentru executarea lucrărilor privind reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, precum și de tarifele pentru notarea dreptului de creanță în favoarea autorităților administrației publice locale, inclusiv pentru radierea acestuia.”

21. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Asociațiile de proprietari din construcții cu destinația de locuință încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic și care prezintă pericol public, cuprinse în programele anuale:

a) participă, prin reprezentant desemnat, la contractarea proiectării și, respectiv, a executării lucrărilor de intervenție, în condițiile legii;

b) confirmă, prin reprezentant desemnat, însușirea documentației de avizare a lucrărilor de intervenție și a situațiilor de lucrări executate;

c) participă, prin reprezentant desemnat, la recepția la terminarea lucrărilor de intervenție, precum și la recepția finală a acestora, care se organizează la 3 ani de la data semnării recepției la terminarea lucrărilor.”

22. La articolul 24, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor lit. a), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor lit. b), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor lit. c), cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor lit. d), cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor lit. e), cu amendă de la 25.000 lei la 35.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor lit. f), cu amendă de la 35.000 lei la 50.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor lit. g), cu amendă de la 50.000 lei la 75.000 lei.

(3) Contravențiile se aplică, după caz, proprietarilor, administratorilor sau primarului general al municipiului București, respectiv primarilor municipiilor, orașelor și comunelor.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele cu atribuții de control ale primăriilor municipiilor, orașelor și comunelor, respectiv ale Primăriei Municipiului București, în cazul proprietarilor sau administratorilor, și de către prefect, în cazul primarului general al municipiului București, respectiv al primarilor municipiilor, orașelor și comunelor.”

23. În cuprinsul ordonanței, următoarele sintagme se vor înlocui după cum urmează:

a) „Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor” cu „Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului”;

b) „Ministerul Economiei și Finanțelor” cu „Ministerul Finanțelor Publice”;

c) „Ministerul Internelor și Reformei Administrative” cu „Ministerul Administrației și Internelor”;

d) „Inspectoratul de Stat în Construcții — ISC din subordinea Guvernului și în coordonarea Cancelariei Primului Ministru” cu „Inspectoratul de Stat în Construcții — ISC din subordinea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului”;

e) „comisiile județene, respectiv a municipiului București, de apărare împotriva dezastrelor” cu „comitetele județene, respectiv al municipiului București pentru situații de urgență”;

f) „clădire/clădiri de locuit” cu „construcție/construcții cu destinația de locuință”;

g) „lucrare/lucrări de consolidare” cu „lucrare/lucrări de intervenție”.

Art. II. — Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică în cazul construcțiilor cu destinația de locuință multietajate, încadrate în clasa 1 de risc seismic și care prezintă pericol public, pentru care, până la data publicării prezentei ordonanțe, au fost semnate contractele de execuție a lucrărilor de intervenție, cărora le sunt aplicabile prevederile actelor normative în vigoare la data inițierii acestor proceduri.

Art. III. — (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Măsurile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se vor lua în termen de maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. IV. — Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 5 decembrie 2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. V. — În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe, Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului va actualiza Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.364/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 5 februarie 2002.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 24 august 2011.
Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind controlul calității în securitatea aviației civile

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță reglementează cadrul privind asigurarea condițiilor de exercitare în România a competențelor Comisiei Europene, prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 72/2010 al Comisiei din 26 ianuarie 2010 de stabilire a procedurilor de efectuare a inspecțiilor Comisiei în domeniul securității aeronautice, coordonarea și monitorizarea aplicării standardelor de bază comune, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.320/2002 și de Regulamentul (UE) nr. 185/2010 al Comisiei din 4 martie 2010 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, precum și cadrul privind asigurarea efectuării activităților de monitorizare a conformității, derularea acțiunilor de rectificare a deficiențelor și certificarea personalului care execută controlul calității în securitatea aviației civile.

(2) În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *Convenția de la Chicago* — Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la data de 7 decembrie 1944, la care România a aderat prin Decretul de Stat nr. 194/1965;

b) *anexa 17* — anexa 17 la Convenția de la Chicago;

c) *Regulamentul (CE) nr. 300/2008* — Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.320/2002;

d) *Regulamentul (UE) nr. 72/2010* — Regulamentul (UE) nr. 72/2010 al Comisiei din 26 ianuarie 2010 de stabilire a procedurilor de efectuare a inspecțiilor Comisiei în domeniul securității aeronautice;

e) *Regulamentul (UE) nr. 18/2010* — Regulamentul (UE) nr. 18/2010 al Comisiei din 8 ianuarie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și

al Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru programele naționale de control al calității în domeniul securității aviației civile;

f) *Doc 30* — Declarația politicilor Conferinței Europene a Aviației Civile în securitatea aviației civile — *Doc 30*, ediția a 13-a, mai 2010;

g) *OACI* — Organizația Aviației Civile Internaționale;

h) *CEAC* — Conferința Europeană a Aviației Civile;

i) *Comisie* — Comisia Europeană;

j) *AACR* — Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Art. 2. — (1) În cuprinsul prezentei ordonanțe sunt aplicabile definițiile termenilor și expresiilor prevăzute la art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 300/2008, art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 72/2010 și pct. 1 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008.

(2) În sensul prezentei ordonanțe, auditorul de securitate a aviației civile prevăzut la lit. A.h) din anexa nr. 2 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, este auditorul definit la pct. 1.1.3 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008, anexă adăugată Regulamentului (CE) nr. 300/2008 în conformitate cu prevederile art. 1 din Regulamentul (UE) nr. 18/2010.

Art. 3. — (1) Autoritatea competentă responsabilă cu coordonarea și monitorizarea aplicării standardelor de bază comune stabilite de Regulamentul (CE) nr. 300/2008, precum și cu dezvoltarea, punerea în aplicare și menținerea programului național de securitate a aviației civile este Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

(2) În calitate de autoritate competentă, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii are următoarele atribuții:

a) asigură condițiile de exercitare în România, în securitatea aviației civile, a competențelor Comisiei cu privire la inspecțiile Comisiei în domeniul securității aeronautice, potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 72/2010, a competențelor OACI, potrivit standardelor stabilite de anexa 17, și a competențelor CEAC potrivit politicilor conținute de *Doc 30*;

b) dispune și coordonează efectuarea analizei riscului, în vederea stabilirii măsurilor mai stricte decât standardele de bază comune, potrivit prevederilor art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 300/2008, și informează corespunzător Comisia;

c) ca urmare a inspecției Comisiei, auditului OACI sau CEAC, dispune măsuri de remediere pentru deficiențele care nu pot fi remediate prompt și monitorizează ducerea la îndeplinire a planului de acțiune pentru remedierea deficiențelor, iar atunci când constată remedierea tuturor deficiențelor, confirmă în scris Comisiei, OACI sau CEAC;

d) dispune măsurile recomandate de evaluatorii CEAC și monitorizează aplicarea acestora;

e) elaborează, aplică și menține Programul național de securitate a aviației civile, Programul național de control al calității și Programul național de pregătire în securitatea aviației civile;

f) execută controlul calității în securitatea aviației civile și stabilește termenele de remediere a deficiențelor identificate și de aplicare a măsurilor de protecție în cazul vulnerabilităților;

g) evaluează conformitatea Programului de securitate aeroportuară cu prevederile art. 12 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 300/2008 și, în cazul în care constată neconformități, dispune măsuri suplimentare;

h) evaluează conformitatea Programului de securitate al transportatorului aerian cu prevederile art. 13 alin. (1) din

Regulamentul (CE) nr. 300/2008 și, în cazul în care constată neconformități, dispune măsuri suplimentare;

i) evaluează conformitatea Programului de securitate al entităților care aplică standarde de securitate aeronautică cu prevederile art. 14 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 300/2008 și, în cazul în care constată neconformități, dispune măsuri suplimentare;

j) monitorizează pregătirea auditorilor de securitate a aviației civile și dispune desfășurarea acestora cu o frecvență care să asigure menținerea competențelor existente și însușirea de competențe noi care să țină cont de evoluțiile în securitatea aviației civile;

k) elaborează planul anual de efectuare a activităților de monitorizare a conformității în securitatea aviației civile;

l) elaborează metodologia de efectuare a activităților de monitorizare a conformității și a expertizelor în securitatea aviației civile;

m) analizează și aprobă planul de acțiune pentru remedierea deficiențelor înaintat de operatorul aeroportuar, transportatorul aerian sau de entitatea care aplică standarde de securitate aeronautică, ca urmare a efectuării unei activități de monitorizare a conformității;

n) autorizează agenții abilitați, expeditorii cunoscuți și furnizorii abilitați de provizii de bord;

o) autorizează centrele de pregătire în domeniul securității aviației civile;

p) certifică auditorii de securitate a aviației civile;

q) certifică instructorii de securitate a aviației civile și validatorii independenți;

r) constată încălcarea normelor și aplică sancțiunile privind nerespectarea cerințelor din domeniul securității aviației civile, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.869/2005 pentru aprobarea Programului național de asigurare a calității în domeniul securității aeronautice — PNAC-SECA, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În calitate de autoritate competentă, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii poate asigura îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) și prin delegare de competență și desemnarea unui organism tehnic specializat, respectiv AACR.

Art. 4. — (1) Autoritatea competentă se asigură că inspecția Comisiei în România se derulează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 72/2010, auditul OACI în România se derulează în conformitate cu standardele stabilite de anexa 17, auditul CEAC și evaluarea vulnerabilităților pe aeroporturi din România, care pot afecta calitatea în securitatea aviației civile, se derulează în conformitate cu politicile conținute de *Doc 30*.

(2) Autoritatea competentă desemnează auditorul național cu atribuții de colectare a datelor și de completare a chestionarului preliminar de inspecție a Comisiei, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, auditorul de securitate a aviației civile cu atribuții de colectare a datelor și de completare a chestionarului preliminar de audit OACI sau CEAC ori a chestionarului preliminar de evaluare a vulnerabilităților.

(3) Autoritatea competentă desemnează dintre auditorii de securitate a aviației civile un coordonator pentru activitatea de inspecție a Comisiei, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, precum și pentru auditul OACI sau CEAC, denumit în continuare *coordonator național*.

(4) Coordonatorul național însoțește inspectorii Comisiei, auditorii OACI sau CEAC pe durata exercitării de către aceștia

a atribuțiilor specifice activității de monitorizare a conformității pe care o efectuează.

(5) Autoritatea competentă desemnează dintre auditorii de securitate a aviației civile o persoană de contact pe durata desfășurării în România a activității de evaluare a vulnerabilităților, pentru îndeplinirea sarcinilor specifice.

(6) Persoana de contact desemnată în conformitate cu prevederile alin. (5) însoțește evaluatorii CEAC pe durata exercitării de către aceștia a activității la fața locului în România.

(7) Auditorul național desemnat în conformitate cu prevederile alin. (2), coordonatorul național desemnat în conformitate cu prevederile alin. (3) și persoana de contact desemnată în conformitate cu prevederile alin. (5) beneficiază de o indemnizație stabilită în conformitate cu prevederile art. 8, pentru componenții echipei de audit.

(8) Autoritatea competentă asigură emiterea în timp util a documentelor de acces pe aeroport al inspectorilor Comisiei, potrivit prevederilor art. 9 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, și a autorizațiilor de introducere de către inspectorii Comisiei în zonele de securitate cu acces restricționat și în părțile critice ale zonelor de securitate cu acces restricționat a obiectelor utilizate la executarea testelor, inclusiv articole interzise, potrivit prevederilor art. 9 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010.

(9) Prevederile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și auditorilor OACI sau CEAC, pe durata efectuării în România a auditului OACI sau CEAC, precum și evaluatorilor CEAC, pe durata efectuării în România a evaluării vulnerabilităților, cu excepția prevederilor privind autorizația de introducere a articolelor interzise.

(10) Autoritatea competentă întocmește, ținând cont de datele pe care le deține și în baza datelor furnizate de operatorul aeroportuar, transportatorul aerian sau entitatea care aplică standarde de securitate aeronautică, supuse inspecției Comisiei, planul de acțiune pentru remedierea deficiențelor și transmite, în termenul stabilit, potrivit prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, răspunsul cerut de raportul de inspecție.

(11) Prevederile alin. (10) se aplică în mod corespunzător și în cazul planului de acțiune pentru remedierea deficiențelor constatate de auditorii OACI sau CEAC.

(12) Autoritatea competentă comunică după primirea raportului aspectele relevante care îi privesc pe operatorul aeroportuar, transportatorul aerian și entitatea care aplică standarde de securitate aeronautică, conținute de raportul de inspecție a Comisiei ori de raportul de audit OACI sau CEAC, solicitând acestora datele corespunzătoare pentru întocmirea planului de acțiune pentru remedierea deficiențelor.

(13) În cazul raportului de evaluare a vulnerabilităților, autoritatea competentă dispune operatorului aeroportuar, transportatorului aerian și entității care aplică standarde de securitate aeronautică să aplice măsurile recomandate de evaluatorii CEAC și monitorizează aplicarea acestora.

Art. 5. — (1) Controlul calității în domeniul securității aviației civile se realizează prin activități de monitorizare a conformității și expertize.

(2) Evaluarea conformității cu Regulamentul (CE) nr. 300/2008, cu normele de punere în aplicare a acestuia și cu Programul național de securitate a aviației civile se realizează în cadrul Programului de control al calității în domeniul securității aviației civile prin activitățile de monitorizare a conformității, respectiv audit de securitate, inspecție și test, potrivit

prevederilor pct. 4.6. din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008.

(3) Auditul de securitate, inspecția și testul se execută de echipe formate din auditori de securitate a aviației civile.

(4) În echipa de test pot fi cooptate și persoane care nu dețin calitatea de auditor de securitate a aviației civile.

(5) Activitățile de monitorizare a conformității se efectuează în baza dispoziției scrise a conducătorului structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente.

(6) Autoritatea competentă certifică auditorii de securitate a aviației civile, în baza criteriilor de calificare pentru auditori, prevăzute la pct. 15 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008, prin emiterea unui certificat de auditor de securitate a aviației civile, al cărui model se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(7) Persoanele certificate ca auditori de securitate a aviației civile sunt evidențiate în Tabelul auditorilor de securitate a aviației civile, care este făcut public și actualizat de autoritatea competentă, prin structura cu responsabilități în domeniul securității aviației civile.

(8) După certificare, auditorilor de securitate a aviației civile le sunt interzise orice relații contractuale sau pecuniare, directe sau indirecte, cu aeroporturile, operatorii sau entitățile care sunt supuse activităților de monitorizare efectuate de către aceștia.

(9) Nerespectarea de către auditorii de securitate a aviației civile a prevederilor alin. (8) atrage suspendarea sau revocarea de către autoritatea competentă a certificatului prevăzut la alin. (6).

(10) Activitățile de monitorizare a conformității se efectuează de către personalul autorității competente care deține calificarea de auditor de securitate a aviației civile.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (10), în cazul stabilirii de către Comisie a unor cerințe suplimentare față de cele actuale, autoritatea competentă poate utiliza personal calificat corespunzător din afara structurilor proprii.

Art. 6. — (1) Activitățile de monitorizare a conformității, prevăzute la art. 5 alin. (2) se efectuează în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) Frecvența auditului de securitate la aeroporturile civile din România, la transportatorii aerieni români și la agenții abilitați cargo și poștali este de cel mult 2 ani, iar la alte entități care aplică standarde de securitate aeronautică la cel mult 3 ani.

(3) Auditul de securitate prevăzut la alin. (2) se desfășoară în baza planului anual de efectuare a activităților de monitorizare a conformității în securitatea aviației civile, aprobat prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(4) Frecvența inspecției și a testului este stabilită prin dispoziția conducătorului structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente.

(5) Auditul de securitate prevăzut la alin. (2) este efectuat de către o echipă de audit, desemnată prin dispoziția conducătorului structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente.

(6) Inspecția și testul prevăzute la alin. (4) sunt efectuate, după caz, de către o echipă de inspecție sau de către o echipă de test, desemnată prin dispoziția conducătorului structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente.

(7) Activitatea de monitorizare a conformității se finalizează cu un raport, semnat de toți membrii echipei, care trebuie să

conțină, în cazul în care sunt constatate deficiențe, recomandări pentru remediere. În cazul în care semnatarii raportului de audit au puncte divergente, acestea se consemnează obligatoriu în raport, decizia finală aparținând șefului echipei.

(8) Activitatea de monitorizare a conformității se consideră finalizată odată cu predarea raportului de către echipele prevăzute la alin. (5) și (6) structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente, care îl transmite structurii supuse monitorizării.

(9) Structura supusă monitorizării înaintează autorității competente, în termen de maximum 15 zile de la primirea raportului, un plan de acțiune pentru remedierea deficiențelor și/sau de aplicare a recomandărilor, după caz.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în cazul constatării unor deficiențe grave, conducătorul structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente sau auditorul de securitate a aviației civile care îndeplinește rolul de șef al echipei de audit sau inspecție poate solicita structurii monitorizate, printr-o notificare scrisă, remedierea deficiențelor în termene mai scurte de 15 zile sau imediat.

(11) Autoritatea competentă decide asupra planului de acțiune pentru remedierea deficiențelor prevăzut la alin. (9), decizie care devine obligatorie pentru emitentul acestuia.

(12) Autoritatea competentă monitorizează ducerea la îndeplinire a planului de acțiune pentru remedierea deficiențelor prevăzut la alin. (9).

Art. 7. — (1) Raportul prevăzut la art. 6 alin. (7), întocmit de echipa care efectuează activitatea de monitorizare a conformității, aparține autorității competente.

(2) Structura cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente trebuie să pună raportul prevăzut la alin. (1) sau părțile corespunzătoare ale acestuia, pe baza principiului „nevoii de a cunoaște”, la dispoziția structurii supuse monitorizării, altor structuri despre care aceasta consideră că au un interes legitim, persoanelor cu atribuții și responsabilități în securitatea aviației civile din cadrul autorității competente, precum și structurilor Uniunii Europene față de care România are obligații specifice conform regulamentelor Uniunii Europene.

(3) Planul de acțiune pentru remedierea deficiențelor prevăzut la art. 6 alin. (9) aparține emitentului.

(4) Emitentul trebuie să pună planul de acțiune prevăzut la art. 6 alin. (9) sau părțile corespunzătoare ale acestuia pe baza principiului „nevoii de a cunoaște”, la dispoziția autorității competente, persoanelor cu atribuții și responsabilități în securitatea aviației civile din cadrul structurii monitorizate emitente și din cadrul autorității competente, precum și structurilor Uniunii Europene față de care România are obligații specifice conform regulamentelor Uniunii Europene.

Art. 8. — Pentru efectuarea activităților de monitorizare a conformității, membrii echipei de audit, membrii echipei de inspecție și membrii echipei de test beneficiază de o indemnizație al cărei quantum se stabilește de autoritatea competentă, prin ordin al conducătorului acesteia.

Art. 9. — (1) Expertizele prevăzute la pct. 9 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008 se efectuează de echipe desemnate de conducătorul structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente și care sunt formate din auditori de securitate a aviației civile și personal aparținând altor autorități publice, putând fi cooptați în echipele de expertiză și consultanți tehnici din cadrul entităților care au responsabilități în domeniul securității aviației civile.

(2) Expertizele se efectuează în scopul identificării vulnerabilităților în raport cu amenințările interne și cu securitatea zonelor publice ale aeroportului.

(3) În cazul identificării de vulnerabilități, autoritatea competentă dispune măsuri de protecție proporționale cu nivelul riscului.

(4) Expertiza se finalizează cu un raport, semnat de toți membrii echipei, care trebuie să conțină, în cazul în care sunt identificate vulnerabilități, măsuri de protecție proporționale cu nivelul riscului. Dacă semnatarii raportului de expertiză au puncte divergente, acestea se consemnează obligatoriu în raport, decizia finală aparținând șefului echipei.

(5) Pentru efectuarea unei expertize, membrii echipei de expertiză beneficiază de indemnizația prevăzută la art. 8.

Art. 10. — (1) Verificările la fața locului efectuate pentru desemnarea agenților abilitați, expeditorilor cunoscuți, furnizorilor abilitați de provizii de bord sau furnizorilor abilitați de provizii de aeroport, verificările la fața locului efectuate pentru autorizarea sau agrearea centrelor de pregătire în domeniul securității aviației civile și verificările la fața locului efectuate pentru stabilirea conformității cu specificațiile definite a echipamentelor folosite pentru controlul de securitate, controlul accesului și pentru aplicarea altor măsuri de securitate sunt asimilate inspecțiilor.

(2) Membrii echipelor care efectuează verificările la fața locului prevăzute la alin. (1) beneficiază de indemnizația prevăzută la art. 8.

Art. 11. — (1) Plata indemnizațiilor prevăzute la art. 4 alin. (7), art. 8, art. 9 alin. (5) și art. 10 alin. (2) se suportă de către autoritatea competentă din venituri proprii, care se constituie din alocarea sumei de 0,15 euro/pasager din tariful de securitate perceput pe aeroporturile din România, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Indemnizațiile vor fi plătite după maximum 30 de zile de la predarea raportului structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente pentru membrii echipelor care efectuează activitățile de monitorizare a conformității sau expertiza, respectiv de la încheierea activității, pentru persoanele prevăzute la art. 4 alin. (7).

(3) Quantumul sumei alocate din tariful de securitate prevăzut la alin. (1) poate fi modificat anual, prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(4) Administrațiile aeroporturilor din România includ suma prevăzută la alin. (1) în tariful de securitate aprobat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și o virează lunar, după colectare, în contul autorității competente, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 12. — Autoritatea competentă informează Comisia atunci când identifică cele mai bune practici, în conformitate cu prevederile pct. 17.1. din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008.

Art. 13. — Autoritatea competentă transmite anual Comisiei, potrivit prevederilor art. 6 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, datele a cel puțin unul și cel mult 5 auditori de securitate a aviației civile, care pot fi solicitați să participe la inspecțiile Comisiei.

Art. 14. — Autoritatea competentă transmite anual Comisiei, potrivit prevederilor pct. 18.1. din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008, un raport cu privire la măsurile luate pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul Regulamentului (CE)

nr. 300/2008, precum și la situația din domeniul securității aviației civile pe aerodromurile situate pe teritoriul României.

Art. 15. — Faptele și sancțiunile contravenționale aplicabile ca urmare a nerespectării prevederilor prezentei ordonanțe se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, art. 1—9 din Legea nr. 94/2009 privind auditul de securitate în domeniul aviației civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 15 aprilie 2009, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 24 august 2011.
Nr. 17.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. III.5 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 26 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „licență de transport aerian” se înlocuiește cu sintagma „licență de operare”.**

2. **La articolul 3, punctul 3.30 se abrogă.**

3. **La articolul 5, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii asigură, direct sau prin delegare de competență și desemnarea unor organisme tehnice specializate — instituții publice sau operatori economici care funcționează în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii —, elaborarea și punerea în aplicare a reglementărilor specifice, supervizarea siguranței zborului, certificarea agenților aeronautici civili, a personalului aeronautic civil și a tehnicii aeronautice, avizarea lucrărilor efectuate în zonele supuse serviciilor de aeronautică civilă, inspecția de siguranță a zborului, investigarea tehnică a incidentelor și accidentelor în

domeniul aviației civile, elaborarea, punerea în aplicare și supravegherea respectării reglementărilor în domeniul securității aeronautice.”

4. **La articolul 50, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 50. — (1) Transportatorii aerieni români pot efectua transporturi aeriene publice pe rute interne sau internaționale, prin curse regulate sau neregulate, numai în condițiile deținerii unui certificat de operator aerian în termen de valabilitate și a unei licențe de operare, eliberată de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate.”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 26 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély
Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 24 august 2011.
Nr. 19.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind revocarea domnului Nagy Iosif din funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției
Naționale pentru Protecția Mediului**

Având în vedere cererea de demisie a domnului Nagy Iosif, aprobată de ministrul mediului și pădurilor, înregistrată la Cabinetul primului-ministru sub nr. 5/E.B./20 din 29 august 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nagy Iosif se revocă din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 29 august 2011.
Nr. 82.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Abos Gabriel în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției
Naționale pentru Protecția Mediului**

Având în vedere adresa Ministerului Mediului și Pădurilor înregistrată sub nr. 5/E.B./20 din 29 august 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 918/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Abos Gabriel se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 29 august 2011.
Nr. 83.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 405/2010 privind constituirea și funcționarea Comisiei de analiză tehnică la nivel central

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 162.701/DM din 21 iulie 2011 al Direcției controlul poluării și evaluare impact, luând în considerare prevederile art. 3, 4, 5 și 6 din Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001, cu completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în temeiul art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 405/2010 privind constituirea și funcționarea Comisiei de analiză tehnică la nivel central, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 13 aprilie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) CAT se compune din reprezentanți ai autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor din cadrul direcțiilor și compartimentelor de specialitate și ai autorităților publice centrale pentru dezvoltare regională și turism, sănătate, agricultură și dezvoltare rurală, transporturi și infrastructură, economie, comerț și mediu de afaceri, cultură și patrimoniu național, finanțe, administrație și interne, protecție civilă și gestionarea situațiilor de urgență și, după caz, ai autorității publice centrale care asigură realizarea politicii externe a statului român.

.....
(4) În funcție de specificul proiectului sau activității care se supune procedurilor de reglementare, în componența CAT președintele decide participarea altor reprezentanți ai autorităților publice de reglementare sau control/instituții publice/foruri naționale de știință și cultură/institute de cercetare, proiectare sau consultanță precum: Agenția Națională pentru Resurse Minerale, Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, Garda Națională de Mediu, Administrația Națională «Apele Române», Agenția Nucleară pentru Deșeuri Radioactive, Academia Română, Institutul de Economie Națională, Sucursala de Inginerie Tehnologică pentru Obiective Nucleare (CITON) etc.”

2. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) CAT se întrunește în cadrul următoarelor proceduri de reglementare aflate în competența de soluționare a autorității publice centrale pentru protecția mediului:

a) procedura de evaluare a impactului asupra mediului pentru proiectele publice și private supuse evaluării impactului asupra mediului și desfășurată la nivel național, precum și procedura de evaluare a impactului în context transfrontieră, în cazul în care România este stat posibil afectat de către proiectele inițiate de statele vecine;

b) procedura de autorizare a activităților cu impact semnificativ asupra mediului.”

3. La articolul 4 alineatul (2), după litera g) se introduc trei noi litere, literele h), i) și j), cu următorul cuprins:

„h) participă la procesul de analiză a documentației de evaluare a impactului asupra mediului transmisă statului român, respectiv autorității publice centrale pentru protecția mediului, de statul în care a fost inițiat proiectul și formulează puncte de vedere în scris, cu privire la această documentație;

i) participă la analizarea completărilor sau, după caz, a răspunsurilor privind documentația de evaluare a impactului asupra mediului, primite de la statul în care a fost inițiat proiectul;

j) propune, pe baza punctelor de vedere exprimate de membrii CAT, precum și a opiniilor justificate ale publicului, poziția față de proiectul care a făcut obiectul derulării procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în context transfrontieră.”

4. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) CAT se întrunește în situațiile prevăzute de legislația de mediu în vigoare privind procedura-cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, inclusiv în cadrul procedurii de evaluare a impactului în context transfrontieră, în situația în care România este stat posibil afectat de către proiectele inițiate de statele vecine, precum și în cadrul procedurii de emitere a autorizației de mediu sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

București, 18 august 2011.
Nr. 2.104.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea Procedurii de selecție a avocaților din România sau din străinătate, specializați în litigii internaționale în legătură cu contractele finanțate din fonduri externe gestionate de către Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, în vederea încheierii și derulării acordului-cadru pentru asigurarea de asistență și reprezentare juridică a Ministerului Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE în fața Curții de Arbitraj Internațional a Camerei Internaționale de Comerț, a Comisiei de Adjudicare a Disputelor și în faza de mediere/conciliere pe lângă Comisia Europeană, precum și în alte litigii izvorâte din contractele finanțate din fonduri externe gestionate de către Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.003/2011

Având în vedere Decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor nr. 3.282/C8/2761, 2.775, 2.905 din data de 4 august 2011, emisă în conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de selecție a avocaților din România sau din străinătate, specializați în litigii internaționale în legătură cu contractele finanțate din fonduri externe gestionate de către Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, în vederea încheierii și derulării acordului-cadru pentru asigurarea de asistență și reprezentare juridică a Ministerului Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE în fața Curții de Arbitraj Internațional a Camerei Internaționale de Comerț, a Comisiei de Adjudicare a Disputelor și în faza de mediere/conciliere pe lângă Comisia Europeană, precum și în alte litigii izvorâte din contractele finanțate din fonduri externe gestionate de către Oficiul de Plăți și Contractare PHARE, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.003/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 26 mai 2011, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În urma aplicării prezentei proceduri vor fi selectați în vederea încheierii acordului-cadru de asistență și reprezentare toți avocații care au primit un punctaj final mai mare de 70 de puncte.

(2) Contractele subsecvente de asistență și reprezentare juridică se vor încheia prin reluarea competiției cu toți avocații selectați în acordul-cadru.

(3) Procedura de negociere în vederea atribuirii contractelor subsecvente cu avocații selectați în acordul-cadru este reglementată în anexa D.”

2. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Acordul-cadru de asistență și reprezentare juridică produce efecte față de Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE doar din punct de vedere al acceptării ofertei/ofertelor avocatului/avocaților, aceștia din urmă fiind obligați să respecte toate elementele/condițiile care guvernează contractele subsecvente atribuite în perioada de valabilitate a acordului-cadru.

(2) Societățile de avocați sunt îndreptățite la solicitarea de plăți Ministerului Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE doar în baza contractului subsecvent de

asistență și reprezentare juridică, atribuite în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (2), și doar ulterior emiterii mandatului de reprezentare.”

3. La anexa B la procedură „Caiet de sarcini” capitolul 2 „Calificarea ofertanților” punctul 2.1 litera a), subpunctul a.1) va avea următorul cuprins:

„a.1) Declarație privind neîncadrarea în prevederile art. 180 și 181 (formularul din anexa nr. 3 «Declarație privind eligibilitatea») din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Se vor prezenta în original sau copie cu mențiunea «conform cu originalul» următoarele documente sau echivalentul acestora pentru avocații ofertanți străini:

— certificat de atestare fiscală, eliberat de organul de administrare fiscală competent privind plata obligațiilor la bugetul de stat sau echivalent. Certificatul trebuie să fie valabil la data deschiderii ofertelor;

— certificat privind plata impozitelor și taxelor locale, valabil la data deschiderii ofertelor;

— cazier judiciar pentru avocatul/avocații propus/propuși în ofertă;

— cazier fiscal pentru avocatul/avocații propus/propuși în ofertă.”

4. La anexa B la procedură capitolul 2 punctul 2.1 litera b) subpunctul b.1), a patra și a cincea liniuță vor avea următorul cuprins:

„— documente doveditoare care să ateste faptul că avocatul/avocații deține/dețin asigurare profesională valabilă;

— pentru persoanele juridice/fizice străine este necesară prezentarea documentelor edificatoare care dovedesc o formă de înregistrare și, după caz, de atestare ori apartenență din punct de vedere profesional, în conformitate cu prevederile legale din țara în care avocatul/avocații este/sunt stabilit/stabiliți, precum și îndeplinirea condiției stipulate la art. 13 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare.”

5. La anexa B la procedură capitolul 2 punctul 2.1 litera d), nota va avea următorul cuprins:

„NOTĂ:

Echipa propusă va conține cel puțin un avocat cu atribuții de a acorda consultanță și un avocat cu atribuții de coordonare, în accepțiunea caietului de sarcini.”

6. La anexa B la procedură capitolul 2 punctul 2.1, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) Fiecare avocat ofertant să fi prestat servicii de asistență și reprezentare juridică în cel puțin 3 contracte de achiziții publice de lucrări și/sau contracte de servicii de supervizare lucrări, a căror atribuire s-a efectuat potrivit cadrului de reglementare prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, și de celelalte acte normative subsecvente în materia achizițiilor publice din România și/sau potrivit procedurilor legale ale Uniunii Europene.

NOTĂ:

Informațiile privind experiența anterioară solicitată mai sus se pot regăsi și în CV-urile membrilor echipei propuse. Totodată, în demonstrarea experienței anterioare solicitate mai sus, se vor anexa documente-suport cum ar fi: copii după contracte, recomandări.”

7. La anexa B la procedură capitolul 2 punctul 2.1, litera f) va avea următorul cuprins:

„f) Cunoștințe de nivel postuniversitar în materia dreptului comerțului internațional sau experiență în prestarea de servicii de asistență și reprezentare juridică în cel puțin un contract comercial internațional.

NOTĂ:

Cunoștințele în materia dreptului comerțului internațional se demonstrează prin prezentarea oricărui document de cel puțin nivelul unei diplome postuniversitare, iar în cazul experienței în cel puțin un contract comercial internațional, prin prezentarea unor documente-suport cum ar fi: copii după contracte, recomandări.”

8. La anexa B la procedură capitolul 2 punctul 2.1, litera g) va avea următorul cuprins:

„g) Cunoștințe de limbă engleză

NOTĂ:

Avocații vor depune certificate de atestare lingvistică pentru fiecare membru al echipei propuse sau declarații pe propria răspundere care să ateste cunoștințe avansate de limba engleză. Pentru vorbitorii nativi de limba engleză se va depune copia actului de identitate ce atestă calitatea de cetățean al unei țări unde limba oficială de comunicare este limba engleză.”

9. La anexa B la procedură capitolul 3 „Criterii de selecție”, literele a), c) și d) vor avea următorul cuprins:

„a) numărul de avocați definitivii care vor face parte din echipă, cu o vechime de minimum 10 ani de la data emiterii actului de numire în calitatea de avocat, pentru avocații cu atribuții de a acorda consultanță și cei cu atribuții de coordonare propuși, și cu o vechime de minimum 5 ani de la data emiterii actului de numire în calitatea de avocat, pentru ceilalți avocați;

.....
c) numărul avocaților din echipă care au participat la proceduri ale Comisiei de Adjudicare a Disputelor sau la alte proceduri de mediere/conciliere comercială;

d) numărul avocaților din echipă care au participat la proceduri de mediere/conciliere pe lângă Comisia Europeană sau la alte proceduri de mediere/conciliere desfășurate în fața unei alte entități internaționale donatoare de fonduri nerambursabile;”.

10. La anexa B la procedură capitolul 7 „Punctajul” punctul 7.1 „Punctajul ofertei tehnice”, literele a), c), d) și e) vor avea următorul cuprins:

„a) numărul de avocați definitivii care vor face parte din echipă, cu o vechime de minimum 10 ani de la data emiterii actului de numire în calitatea de avocat, pentru avocații cu atribuții de a acorda consultanță și cei cu atribuții de coordonare propuși, și cu o vechime de minimum 5 ani de la data emiterii actului de numire în calitatea de avocat, pentru ceilalți avocați — câte un punct pentru fiecare membru al echipei de avocați care îndeplinește criteriul de minimum 10 ani de la data emiterii actului de numire în calitatea de avocat și 0,5 puncte pentru cei cu o vechime de minimum 5 ani de la data emiterii actului de numire în calitatea de avocat, dar nu mai mult de 10 puncte în total pentru cele două tipuri de vechime;

.....
c) numărul avocaților din echipă care au prestat servicii de asistență și reprezentare în proceduri ale Comisiei de Adjudicare a Disputelor sau la alte proceduri de mediere/conciliere comercială — câte două puncte pentru fiecare membru al echipei de avocați care îndeplinește criteriul, dar nu mai mult de 10 puncte;

d) numărul avocaților din echipă care au prestat servicii de asistență și reprezentare în proceduri de mediere/conciliere pe lângă Comisia Europeană sau la alte proceduri de mediere/conciliere desfășurate în fața unei alte entități internaționale donatoare de fonduri nerambursabile — câte două puncte pentru fiecare membru al echipei de avocați care îndeplinește criteriul, dar nu mai mult de 10 puncte;

e) numărul avocaților din echipă care au experiență în litigii comerciale internaționale cu o valoare mai mare de 1.000.000 euro și aflate în legătură cu contracte finanțate în cadrul programelor de preaderare ISPA și PHARE, precum și în alte programe cu finanțare externă, în fața Curții de Arbitraj Internațional a Camerei Internaționale de Comerț — câte 10 puncte pentru fiecare membru al echipei de avocați care îndeplinește criteriul, dar nu mai mult de 40 de puncte.”

11. La anexa B la procedură capitolul 7, punctul 7.3 „Punctajul final” va avea următorul cuprins:

„7.3. Punctajul final

Punctajul final se obține prin însumarea punctajului tehnic obținut cu punctajul ofertei financiare.”

12. La anexa B la procedură, capitolul 9 „Atribuirea acordului-cadru de asistență și reprezentare” va avea următorul cuprins:

„9. Atribuirea acordului-cadru de asistență și reprezentare

9.1. Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE are obligația de a încheia acordul-cadru de asistență și reprezentare cu toți ofertanții ale căror oferte au întrunit un punctaj final mai mare de 70 de puncte în urma individualizării acestuia conform pct. 7.3.

9.2. Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE va comunica în scris, în cel mult 10 zile, tuturor ofertanților rezultatul aplicării procedurii «Selecție de oferte». Calculul celor 10 zile se va efectua de la data aprobării raportului de atribuire de către ordonatorul principal de credite, în urma remiterii acestuia de către comisia de selecție a ofertelor.

9.3. În acordul-cadru de asistență și reprezentare încheiat cu ofertanții selecțiați se va menționa onorariul.”

13. La anexa B la procedură capitolul 10 „Acordarea mandatelor de reprezentare”, punctul 10.2 va avea următorul cuprins:

„10.2. În mandatul de reprezentare Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE va identifica, în toate cazurile, 2 avocați, unul cu atribuții de a acorda

consultanță, respectiv unul cu atribuții de coordonare, care vor presta serviciile juridice alături de echipa de suport din cadrul DGJ, pentru fiecare litigiu. Ministerul Finanțelor Publice — Oficiul de Plăți și Contractare PHARE are dreptul de a decide numărul de avocați propuși în oferta tehnică ce vor participa în fiecare litigiu.”

14. La anexa C la procedură „Acord-cadru de asistență și reprezentare” capitolul 10 „Verificări”, punctul 10.1 va avea următorul cuprins:

„10.1. Achizitorul are dreptul de a verifica, în conformitate cu condițiile specificate în prezentul acord-cadru, în contractele subsecvente și în mandatele de reprezentare, modul de prestare a serviciilor. Verificarea se efectuează la sediul achizitorului sau al prestatorului și include analiza documentară și faptică a oricăror aspecte aferente derulării prezentului acord-cadru și a contractelor subsecvente.”

15. La anexa C la procedură capitolul 11 „Penalități și daune-interese”, punctul 11.1 va avea următorul cuprins:

„11.1. În situația în care prestatorul refuză să își îndeplinească obligațiile asumate prin prezentul acord-cadru, achizitorul are dreptul de a-i solicita de îndată repararea

prejudiciului efectiv cauzat până la acoperirea integrală a acestuia.”

16. La anexa D2 la procedura de negociere în vederea atribuirii contractelor subsecvente „Instrucțiuni de ofertare pentru negociere” capitolul 5 „Deschiderea și evaluarea ofertelor” punctul 5.1, al patrulea paragraf va avea următorul cuprins:

„Cu această ocazie se va verifica conținutul ofertelor preliminare, din punct de vedere al conformității conținutului acestora cu cerințele din documentele transmise candidaților, consemnându-se rezultatul în procesul-verbal al comisiei de negociere. În cursul rundelor de negociere se vor evidenția pentru fiecare candidat inclusiv aspectele de natură tehnică ce nu întrunesc cerințele minime din cadrul documentației de negociere în vederea îmbunătățirii acestora.”

17. În tot cuprinsul ordinului, sintagmele „avocat consultant” și „avocat coordonator” se înlocuiesc cu sintagmele „avocat cu atribuții de a acorda consultanță”, respectiv „avocat cu atribuții de coordonare”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 22 august 2011.
Nr. 2.441.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

